

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 687/2015
16.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Т., због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Т., адвоката Б.Б. и М.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 10.К.бр.1116/2014 од 11.03.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж.бр.78/15 од 20.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Т., адвоката Б.Б. и М.А. као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Панчеву 10.К.бр.1116/2014 од 11.03.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж.бр.78/15 од 20.05.2015. године и предмет враћа Основном суду у Панчеву на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 10.К.бр.1116/2014 од 11.03.2015. године окривљени Д.Т. оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца која се неће извршити уколико окривљени за време од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећени С.Н. је са имовинскоправним захтевом за накнаду штете упућен на парнични поступак. Окривљени је обавезан да на рачун буџетских средстава суда уплати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж.бр.78/15 од 20.05.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.Т. и потврђена је пресуда Основног суда у Панчеву 10.К.бр.1116/2014 од 11.03.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Д.Т., адвокати Б.Б. и М.А. и то због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и да сагласно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП, утврдивши повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, укине правноснажне пресуде Основног суда у Панчеву 10.К.бр.1116/2014 од 11.03.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж.бр.78/15 од 20.05.2015. године, те предмет врати на поновно суђење Вишем суду или да сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП у целини преиначи наведене пресуде и окривљеног Д.Т. ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано браниоци окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указују да је доношењем пресуде Основног суда у Панчеву 10.К.бр.1116/2014 од 11.03.2015. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер је том пресудом оптужба прекорачена, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побиијану другостепену одлуку у поступку по жалби на првостепену пресуду.

Наиме, из списка предмета произилази да је окривљеном Д.Т. оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Панчеву КТ.бр.732/2013 од 18.07.2014. године, измењеним на главном претресу дана 19.02.2015. године, стављено на терет да је „дана 16.03.2013. године, у И., око 09:00 часова општеопасном радњом изазвао опасност за тело људи, тако што је ... у својој викендици која је лоцирана у улици ... у И., оставио отворену улазну капију, при чему пса расе „Д.“, чији је власник, није везао, па је пас изашао из дворишта и у улици ... у близини зграде „Л.д.“ скочио на оштећеног С.Н. који је ишао улицом у правцу продавнице и истог закачио зубима по десном цепу јакне коју је имао на себи и том приликом оштећеног огребао по десној шапи, услед чега је оштећени задобио лаке телесне повреде ...“ и да је тиме извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, а за које дело је првостепеном пресудом оглашен кривим.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној

оптужници, а одредбом става 2. истог члана је прописано да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела. Дакле, из цитираних законских одредби произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела, док закон не захтева и идентитет у погледу правне оцене дела.

Међутим, првостепени суд је, доносећи побијану првостепену пресуду повредио објективни идентитет оптужбе, тако што је, сходно утврђеном чињеничном стању, у чињенични опис кривичног дела унео чињенице које не садржи оптужни акт и то пре свега чињеницу у погледу присутности других лица критичном приликом, тако што је иза речи у близини зграде Л. Д. додао речи „где је било више људи и деце“, а додао је и да је окривљени поступао „супротно члану 5. Правилника о начину држања паса који могу представљати опасност за околину“, чиме је изменом чињеничног описа из оптужбе нарушен идентитет оптужбе и пресуде. Ово имајући у виду да уношењем нових чињеница, а ради се о чињеницама које су од значаја за утврђивање бића предметног кривичног дела, чињенични опис у изреци пресуде није остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно није остао у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива.

На наведени начин првостепени суд је, по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побијане пресуде прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побијану другостепену одлуку у поступку по жалби на првостепену пресуду, а на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Т., адвоката Б.Б. и М.А. и укинуо правноснажне пресуде Основног суда у Панчеву 10.К.бр.1116/2014 од 11.03.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж.бр.78/15 од 20.05.2015. године и предмет вратио Основном суду у Панчеву на поновно одлучивање, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку, у којој ће о свим чињеницама које су предмет доказивања дати јасне, конкретне и тачне разлоге, водећи при томе рачуна о начелу забране преиначења на горе (*reformatio in peius*), прописано одредбом члана 453. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.